

ska tolkas så,

att det inte utgör hinder för att flera på varandra följande europeiska arresteringsorder utfärdas mot en eftersökt person i syfte att få vederbörande överlämnad av en medlemsstat efter det att den medlemsstaten har vägrat att verkställa en första europeisk arresteringsorder avseende denna person, under förutsättning att verkställigheten av en ny europeisk arresteringsorder inte skulle leda till ett åsidosättande av artikel 1.3 i rambeslut 2002/584, i dess ändrade lydelse, och att det är proportionerligt att utfärda en sådan arresteringsorder.

(¹) EUT C 217, 7.6.2021.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 26 januari 2023 (begäran om förhandsavgörande från Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgarien) – brottmål mot V.S.

(Mål C-205/21 (¹), Ministerstvo na vateshnite raboti (Polisregistrering av biometriska och genetiska uppgifter)

(Begäran om förhandsavgörande – Skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter – Direktiv 2016/680 – Artikel 4.1 a, b och c – Principer för behandling av personuppgifter – Begränsning av ändamål – Uppgiftsminimering – Artikel 6 a – Klar åtskillnad mellan personuppgifter från olika kategorier av personer – Artikel 8 – Laglig behandling av personuppgifter – Artikel 10 – Införlivande – Behandling av biometriska och genetiska uppgifter – Begreppet 'behandling som är tillåten enligt medlemsstaternas nationella rätt' – Begreppet 'absolut nödvändigt' – Utrymme för skönmässig bedömning – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artiklarna 7, 8, 47, 48 och 52 – Rätt till ett effektivt domstolsskydd – Oskuldspresumtion – Begränsning – Uppsåtligt brott som omfattas av allmänt åtal – Misstänkta personer – Insamling av uppgifter genom fotografering och fingeravtryck för att registrera dem och biologisk provtagning för att fastställa en DNA-profil – Förfarande för att genomföra insamlingen med tvång – Behandling av systematisk karaktär)

(2023/C 94/03)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Spetsializiran nakazatelen sad

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

V.S.

Ytterligare deltagare i rättegången: Ministerstvo na vateshnite raboti, Glavna direksia za borba s organiziranata prestapnost,

Domslut

- 1) Artikel 10 a i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF, jämförd med artikel 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

ska tolkas så,

att polismyndigheternas behandling av biometriska och genetiska uppgifter i sin utredningsverksamhet, för att bekämpa brott och upprätthålla allmän ordning, är tillåten enligt en medlemsstats nationella rätt, i den mening som avses i artikel 10 a i direktivet, om denna nationella lagstiftning innehåller en tillräckligt klar och tydlig rättslig grund för att tillåta denna behandling. Den omständigheten att den nationella rättsakt som innehåller en sådan rättslig grund hänvisar till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) och inte till direktiv 2016/680 kan inte i sig påverka förekomsten av ett sådant tillstånd, förutsatt att det på ett tillräckligt klart, precist och otvetydigt sätt framgår av tolkningen av samtliga tillämpliga bestämmelser i nationell rätt att behandlingen av de aktuella biometriska och genetiska uppgifterna omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv och inte av tillämpningsområdet för förordningen.

- 2) Artikel 6 a i direktiv 2016/680 samt artiklarna 47 och 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

ska tolkas så,

att de inte utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken den behöriga brottmålsdomstolen, när den person som misstänks för ett brott som omfattas av allmänt åtal vägrar att frivilligt samarbeta vid insamlingen av biometriska och genetiska uppgifter om honom eller henne för polisregistrering, är skyldig att tillåta att denna insamling sker med tvång, trots att den saknar behörighet att pröva huruvida det föreligger tungt vägande skäl att anta att den berörda personen har begått det brott för vilket den misstänks, under förutsättning att det i nationell rätt garanteras en senare effektiv domstolsprövning av villkoren för denna förundersökning som ligger till grund för tillståndet att genomföra insamlingen.

- 3) Artikel 10 i direktiv 2016/680, jämförd med artiklarna 4.1 a, b och c samt 8.1 och 8.2 i detta direktiv,

ska tolkas så,

att den utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken föreskrivs en systematisk insamling av biometriska och genetiska uppgifter från varje person som är misstänkt för uppsåtlig brottslighet som omfattas av allmänt åtal för registrering, utan att det föreskrivs någon skyldighet för den behöriga domstolen att pröva och visa dels att denna insamling är absolut nödvändig för att uppnå de konkreta mål som eftersträvas, dels att dessa mål inte kan uppnås genom åtgärder som utgör ett mindre allvarligt ingrepp i den berörda personens rättigheter och friheter.

(¹) EUT C 252, 28.06.2021.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 31 januari 2023 – Europeiska kommissionen mot Anthony Braesch m.fl.

(Mål C-284/21 P) (¹)

(Överklagande – Statligt stöd – Artiklarna 107 och 108 FEUF – Stöd till omstrukturering – Banksektorn – Preliminär granskningsfas – Beslut i vilket stödet förklaras förenligt med den inre marknaden – Omstruktureringsplan – Åtagande som gjorts av den berörda medlemsstaten – Åtgärder för bördefördelning – Omvandling av underställda fordringar till eget kapital – Innehavare av obligationer – Talan om ogiltigförklaring – Upptagande till prövning – Artikel 263 fjärde stycket FEUF – Talerätt – Fysiska eller juridiska personer som är direkt och personligen berörda – Asidosättande av berörda parter processuella rättigheter – Underlåtenhet att inleda det formella granskningsförfarandet – Artikel 108.2 FEUF – Begreppet ”berörda parter” – Förordning (EU) 2015/1589 – Artikel 1 h – Begreppet ”intresserad part” – Nationella åtgärder som beaktats av Europeiska kommissionen – Avvisning av talan)

(2023/C 94/04)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: K. Blanck och A. Bouchagiar)

Övriga parter i målet: Anthony Braesch, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP, Bybrook Capital Badminton Fund LP (ombud: A. Champsaur, avocate, samt G. Faella, L. Prosperetti och M. Siragusa, avvocati)

Domslut

- 1) Europeiska unionens tribunals dom av den 24 februari 2021, Braesch m.fl./kommissionen (T-161/18, EU:T:2021:102), upphävs.
- 2) Talan som väckts i första instans av Anthony Braesch, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP och Bybrook Capital Badminton Fund LP, med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2017) 4690 final av den 4 juli 2017 om statligt stöd SA.47677 (2017/N) – Italien, nytt stöd och ändrad omstruktureringsplan för Banca Monte dei Paschi di Siena, avvisas.